

■ قواعد درس پنجم : « هذا خلق الله »

۲- جمله ای اسمیه

۱- جمله ای فعلیه

□□ جمله در زبان عربی به دو شکل دیده می شود :

(۱) جمله فعلیه : به جمله ای که با هرنوع فعل (ماضی - مضارع - أمر - نهی و...) شروع شود و دارای دو رکن اصلی؛ ۱- فعل ۲- فعل باشد، « جمله فعلیه » گفته می شود.

(۱) فعل : کلمه ایست که انجام دادن کاری و یا روی دادن حالتی را در زمان مشخصی به ما نشان می دهد. (همانطور که گفته شد؛ ماضی - مضارع - أمر)

(۲) فعل : کلمه ای که انجام دهنده و کننده کار است و برای یافتن آن در جمله باید از دو سوال « چه کسی ؟ » و « چه چیزی ؟ » استفاده شود.

* جایگاه « فعل » همواره بعد از فعل بوده (ممکن است بلافاصله بعد از فعل و ممکن با فاصله از فعل)

و علامت آن همواره « مرفوع » با « ال » بدون « ال » / « ان » در اسم مشتی / « ون » در جمع مذکور سالم می باشد. مثال :

- لا يَسْكَاسِلُ الطَّالِبُ فِي قِرَاءَةِ دروسِه. (الطالب؛ فعل و مرفوع) - يَذْهَبُ الطَّالِبُ إِلَى المَدْرَسَةِ. (الطالب؛ فعل و مرفوع)

انواع فعل در زبان عربی :

(۱) اسم ظاهر : به اسمی که همواره بعد از فعل، به عنوان انجام دهنده و کننده کار به صورت نمایان دیده می شود، فعل از نوع « اسم ظاهر » گفته می شود. که فقط در صیغه های ۱ و ۴ همهی فعلها معمولاً فعل از نوع « اسم ظاهر » می باشد.

(به هر اسمی به غیر از « ضمیر » [اسم های اشاره - اسم های عام و یا خاص - اسم های موصول و ...] . مثال :

- يَجْتَهِدُ عَلَى فِي دروسِه : (على؛ فعل از نوع اسم ظاهر) (المؤمن : فعل از نوع اسم ظاهر)

- سَلَّمَ طَالِبٌ إِلَى مُعَلِّمِنَا : (طالب؛ فعل از نوع اسم ظاهر) - ذَقَبَتْ هَذِهِ التَّلَمِيذَةِ إِلَى الْبَيْتِ : (هذه؛ فعل از نوع اسم ظاهر)

(۲) ضمیر بارز (آشکار) : همان شناسه ها یا علامتهای موجود در فعلهایت که در صرف صیغه های افعال دیده می شود.

مثال :

- - ت ت	- - ت ت
ا ا تُمَا	ا ا تُمَا
و ن ثُمَ ثُنَ	و ن ثُمَ ثُنَ

☒ (الف) در فعل ماضی : به جز صیغه های « ۱ و ۴ » (للغائب و للغائبة) عبارتند از :

- أَئُهَا الطُّلَابُ ! نَجَحْتُمْ فِي إِمْتَحَانَاتُكُمْ : (فعل : ضمیر بارز « تم » در فعل « نجحتم »)

- هُمْ عَبْدُوا اللَّهَ بِالْأَخْلَاقِ : (فعل : ضمیر بارز « واو » در فعل « عبدوا »)

☒ (ب) در فعل « مضارع » و متعلقاتش (آنچه که از مضارع ساخته می شود) :

مثال :

- - - -	- - - -
ا ا ا ا	ا ا ا ا
و ن و ن	و ن و ن

به جز صیغه های « ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴ » بقیه صیغه ها عبارتند از :

- الْمُسْلِمُونَ يَجْمِعُونَ فِي الْمَسْجِدِ : (فعل : ضمیر بارز « واو » در فعل « يجتمعون »)

- الطَّالِبَاتِ يَكْبِنَ دُرُوسَهُنَّ بِدَقَّةٍ : (فعل : ضمیر بارز « نون » در فعل « يكببن »)

(۳) ضمیر مستتر (پنهان) : فعل از دو حالت از نوع مستتر است :

(الف) صیغه های « ۱ و ۴ » در همهی افعال (ماضی - مضارع و...)، به شرطی که فاعلشان اسم ظاهر نباشد، فعل از نوع « ضمیر مستتر » خواهد بود. (جائز الإستثار)

يعني در صیغه های « ۱ » همهی فعلها ; « هو مستتر » و در صیغه های « ۴ » همهی فعلها ; « هي مستتر » می باشد.

☒ لازم به ذکر است که در این صیغه ها اولیت نوع فعل با « اسم ظاهر » است. و در صورت عدم وجود فعل از نوع اسم ظاهر، فعل از نوع « مستتر » می باشد. مثال:

- الطَّالِبُ كَتَبَ (يكتب) الدَّرْسَ : (فعل : ضمیر مستتر « هو ») - الطَّالِبَةُ كَتَبَتْ (تكتب) الدَّرْسَ : (فعل : ضمیر مستتر « هي »)

(ب) در صیغه های « ۷ و ۱۳ و ۱۴ » مضارع و متعلقاتش « قطعاً فعل از نوع « مستتر » می باشد. (واجب الإستثار)، مثال :

- أَيُّهَا الطَّالِبُ ! تَجْتَهِدُ فِي دروسِكَ : (فعل : ضمیر مستتر « أنت ») - أَكْتُبْ دُرُوسِي فِي المَدْرَسَةِ : (فعل : ضمیر مستتر « أنا »)

۴ اصل (۳) بسیار مهم در جمله فعلیه :

- ۱) هر فعل در زبان عربی **فقط یک فاعل** دارد و بس.
- ۲) جایگاه فاعل در جمله **همواره بعد از فعل** می باشد. (بدون فاصله از فعل یا با فاصله از آن)
- ۳) فعل **باید** از نظر « جنس » از فاعل خود **تبیعت** کند.
- ۴) در **فعالهای مجھول** « **نائب فاعل** » برای **فعل مجھول** و در **افعال ناقصه** « **اسم فعل ناقصه** » برای **فعل ناقصه** دقیقاً در حکم « **فاعل** » برای فعل معلوم و تمام می باشند و همه احکام و قواعد آنها مانند فاعل می باشد. (اسم ظاهر و ضمیر بارز و ضمیر مستتر)

نکته ۱ : هرگاه فاعل جمله از نوع **اسم ظاهر** باشد، « **فعل جمله** » به صورت **مفرد** می آید که در این حالت فقط فعل جمله از نظر « **جنس** » با فاعل خود مطابقت دارد. [در ۶ صیغه غائب (ماضی و مضارع و متعلقاتش) **اگر** فاعل جمله از نوع « **اسم ظاهر** » باشد، فعل اول جمله باید **مفرد باید**.] مثال :

- **اجتہدت الطالب** فی دروسها.
- **اجتہدت الطالبان** فی دروسهمما.
- **اجتہدت الطالبات** فی دروسهنّ.
- **اجتہدت الطالب** فی دروسهم.

۳ مفعول به : در جملاتی که فعل آنها **متعدی** است (**گذراست**) یک اسم منصوب؛ (**بِالْأَلِ** / **بِيَنِ** / **بِالْأَلِ** / **بِيَنِ**) در اسم مثنی / « **بِيَنَ** » در جمع **مذکر سالم**) که **معمولًاً بعد از فاعل** می آید و انجام کار توسط فاعل بر روی آن واقع می شود.

* لازم به ذکر است که یکی از راههای به دست آوردن مفعول به در جمله مطرح کردن دو سوال « **چه کسی را؟** » و « **چه چیزی را؟** » می باشد. مثال :

- **كتَبَ الطَّالبُ التَّمَارِينَ** فی الْبَيْتِ : (**التمارين** : مفعول به و منصوب) ; **چه چیزی را نوشت؟** (**تمارین را**)
- **شَاهَدَ الْمُعْلَمُ تَلَمِيذَهُ** فی الصَّفَّ : (**تلמיד** : مفعول به و منصوب) ; **چه کسانی را مشاهده کرد؟** (**دانشآموزان را**)

انواع مفعول در زبان عربی :

۱) **اسم ظاهر** : به هر اسمی غیر از ضمیر مفعول به از نوع « **اسم ظاهر** » گفته می شود. (اسم اشاره - اسم ایشان - اسمی شرط - موصولات و ...). مثال :

- **يَقْرُرُ اللَّهُ جَمِيعُ الدُّنْوَبِ** : (**جمیع** : مفعول به و منصوب)

۲) **ضمیر** : عبارتند از : **هُوَ** **هَا** **كِ** **هُمْ** **هُنَّ** **كِمْ** **كُنَّ** **نَا** **هُمَا** **هُمَّا** **كُمَا** **كُمَّا** **ي** مثال :

هُوَ	هَا	كِ	هُمْ	هُنَّ	كِمْ	كُنَّ	نَا
هُمَا	هُمَّا	كُمَا	كُمَّا	ي			

- **يُسَاعِدُكَ وَالِدَكَ فِي الشَّدَائِدِ** : (**ضمیر ك** « **مفعول به** »)

- **نَصَرَكُمُ اللَّهُ.....** : (**ضمیر كم** « **مفعول به** »)

در هر جای جمله بیایند، نقش « **مفعول به** » را دارند.

إِنَّا	إِنَّهَا	إِنَّكَ	إِنَّا كَ
إِنَّهُمَا	إِنَّهُنَّ	إِنَّكُمَا	إِنَّكُمْ
إِنَّاهُمَا	إِنَّهُنَّمَا	إِنَّاهُمْكَا	إِنَّهُنْكُمْ
إِنَّاهُمْ	إِنَّهُنْمَا	إِنَّاهُمْكُمْ	إِنَّهُنْكُمْ

نکته ۲ : ضمایر :

مثال :

- **إِنَّا** **نَعْبُدُ** : (**ضمیر إِنَّا** « **مفعول** ») : فقط تو را می پرسیم.

- **إِنَّا** **فَاغْبُدُونَى** : (**ضمیر إِنَّا** « **مفعول** ») : فقط من را پرسیم.

تلگرام / @Arabicfadaei

تلگرام / @Arabicfadaei

تلگرام / @Arabicfadaei

دانلود از اپلیکیشن پادشاهی

۲) **جمله اسمیه:** به جمله ای که با هر نوع اسمی شروع شود (ضمیر - اسم اشاره - اسم استفهامی - شرط موصول و...) « جمله اسمیه » گفته می‌شود، که دارای دو رکن « مبتدا » و « خبر » می‌باشد.

۱) **مبتدا:** اسمی است که غالباً شروع کنندهٔ جمله بوده و اعراب آن « مرفوع » ان / « ان » در اسم مثنی / « ون » در جمع مذکور سالم) می‌باشد. و نیاز دارد در مورد آن توضیحی داده شود. در ضمن غالباً معرفه است (مبتدا می‌تواند یک اسم عام یا خاص یا ضمیر و یا اسم اشاره و باشد). مثال:

- هذا التلميذ فی المدرسة : (هذا؛ مبتدا)
- الطالب ناجح : (الطالب؛ مبتدا)

۲) **خبر:** کلمه یا عبارتی است که غالباً بعد از مبتدا می‌آید و در مورد مبتدا توضیح داده و در نهایت معنای جمله را کامل می‌کند و اعراب آن نیز « مرفوع » ان / « ان » در اسم مثنی / « ون » در جمع مذکور سالم) می‌باشد. مثال:

- كلمات و عبارت « ناجح - يُعَلِّم - في المدرسة » در مثالهای بالا « خبر » محسوب می‌شوند.

أنواع خبر در جمله اسمیه :

۱) **خبر مفرد:** یک تک اسم است که معنای مبتدا و در نهایت جمله را کامل می‌کند. (این تک اسم می‌تواند؛ مفرد - مثنی - جمع و مذکر و یا مؤنث باشد)

- أشجار الحديقة باسقة : (باسقة؛ خبر مفرد)
- المجاهدة فی سبیل الله محمود : (محمود؛ خبر مفرد)

۲) خبر از نوع جمله :

الف) جمله فعلیه: اگر بعد از مبتدا یک فعل به همراه فاعل خود معنای فاعل را کامل کند، به مجموع آن فعل و فاعل، خبر از نوع « جمله فعلیه » گفته می‌شود.

- الطالبات نَجَحْتَا فی دروسهمما : (نجحتا (خبر از نوع فعلیه))
- التواضع يرفع قيمة الإنسان : (يرفع؛ خبر از نوع فعلیه)

ب) جمله اسمیه: اگر بعد از مبتدا یک جمله به عنوان خبر باید که خود دارای مبتدا و خبر باشد، به مجموع مبتدا و خبر دوّم، خبر از نوع « جمله اسمیه » گفته می‌شود. (در خبر از نوع اسمیه همواره یک ضمیری [بارز یا مستتر] وجود دارد که مرجع آن مبتدای اوّل می‌باشد). مثال:

- الطالبة قلبها ظاهر : (الطالبة؛ مبتدا - قلبها ظاهر؛ خبر از نوع اسمیه (قلبها + ظاهر : مبتدا + خبر))
- اللسان جرمه صغير : (اللسان؛ مبتدا - جرمها صغير؛ خبر از نوع اسمیه (جرمه + صغیر : مبتدا + خبر))

۳) خبر از نوع شبه جمله: هرگاه بعد از مبتدا یک ترکیب « جار و مجرور » یا یک « ظرف زمان یا مکان » (قید زمان یا مکان) قرار گیرد و معنای مبتدا را کامل کند، به آن ترکیب « جار و مجرور » « شبه جمله » گفته می‌شود. مثال:

- الطالب في المدرسة : (في المدرسة؛ خبر از نوع شبه جمله)
- الطائر في السماء : (في السماء؛ خبر از نوع شبه جمله)

نکته ۳ : لازم به ذکر است که اولویت آمدن خبر در جمله اسمیه؛ ۱- مفرد ۲- جمله فعلیه ۳- جمله اسمیه ۴- شبه جمله می‌باشد.

نکته ۴ : هرگاه خبر در جمله اسمیه از نوع شبه جمله باشد و مبتدا اسمی نکره باشد، باید خبر بر مبتدای خود مقدم خود شود، که در اینصورت به خبر « خبر مقدم » و به مبتدا « مبتدای مؤخر » می‌گویند.

اما اگر مبتدا اسمی معرفه باشد و خبر باز هم از نوع شبه جمله، می‌تواند مقدم شود و می‌تواند مقدم نشود. مثال:

- في المدرسة طالب : ✓
- طالب في المدرسة : ✗

نکته ۵ : هرگاه جمله با یک ترکیب جار و مجرور شروع شود و بعد از آن یک اسم نکره (بدون ال و بدون مضاف اليه) باید،

قطعًا خبر « مقدم » بوده و مبتدای جمله « مؤخر » است. ولی اگر مبتدا معرفه باشد باید به ادامه‌ی جمله دقّت کنیم. در صورتی که ادامه‌ی جمله یک اسم مرفوع

یا جمله (فعلیه - اسمیه) آمده باشد، اولویت برای تعیین خبر با این دو نوع می‌باشد. مثال:

- في المكتبة كتاب مفید : (في المكتبة : خبر مقدم - كتاب : مبتدای مؤخر)

- في المكتبة الكتاب مفید : (الكتاب : مبتدا - مفید : خبر مفرد)

نکته ۶ : در جمله‌ی اسمیه یک مبتدا ممکن است چند خبر داشته باشد. مثال: **الله عَفُورٌ رَّحِيمٌ : عَفُورٌ ؛ خبر ۱ - رَّحِيمٌ ؛ خبر ۲**

نکته ۷ : هرگاه خبر جمله از نوع «**مفرد**» باشد، در صورتی که اسم بروزن های «**اسم فاعل و اسم مفعول**» باشد باید در «**جنس و تعداد**» با مبتدای خود مطابقت داشته باشد. ولی اگر بروزن این اسمی نبود، لزومی به مطابقت وجود ندارد.

- **الطَّالِبُ نَاجِحٌ** : (تبعیت خبر از مبتدا در نظر جنس و تعداد)
- **الْطَّالِبَانِ نَاجِحَانِ** : (تبعیت خبر از مبتدا در نظر جنس و تعداد)
- **الْطَّالِبَاتِ نَاجِحَاتِ** : (تبعیت خبر از مبتدا در نظر جنس و تعداد)
- **الْطَّالِبُونَ نَاجِحُونَ** : (تبعیت خبر از مبتدا در نظر جنس و تعداد)
- **الْغَيْبَةِ حَرَامٌ** : (خبر مفرد، جامد است)
- **الْعِلْمُ عَلَمَانٌ** : (خبر مفرد، جامد است)
- **النَّبِيُّ رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ** : (خبر مفرد، جامد است)

نکته ۸ : اگر در جمله‌ی اسمیه خبر از نوع « **فعلیه**» باشد، باید در **صیغه (جنس و تعداد)** از مبتدای خود تبعیت کند. مثال :

- **الْطَّالِبُ يَنْجُحُ (نَجَحٌ)** : (تبعیت خبر فعلیه از مبتدا در صیغه)
- **الْطَّالِبَانِ يَنْجَحَانِ (نَجَحَانِ)** : (تبعیت خبر فعلیه از مبتدا در صیغه)
- **الْطَّالِبَاتِ يَنْجَحَاتِ (نَجَحَاتِ)** : (تبعیت خبر فعلیه از مبتدا در صیغه)
- **الْطَّالِبُونَ يَنْجَحُونَ (نَجَحُونَ)** : (تابعیت خبر فعلیه از مبتدا در صیغه)

نکته ۹ : گاهی مبتدا **خبر** (نهاد و گزاره) و **فاعل و مفعول**، بعد از خودشان؛ **صفت** یا **مضافٌ اليه** می‌گیرند، یعنی خودشان **موصوف** یا **مضاف** واقع می‌شوند. مثال :

← تلگرام @Arabicfadaei

- **صُدُورُ الْأَحْرَارِ قُبُورُ الْأَسْرَارِ** : (**صُدُورُ** : مبتدا / **الْأَحْرَارِ** : مضافٌ اليه - **قُبُورُ** : خبر / **الْأَسْرَارِ** : مضافٌ اليه)
- **يَرْزَعُ الْفَلَاحُ الْمَجِدُ أَشْجَارَ التَّفَاقِ** : (**الْفَلَاحُ** : فاعل / **الْمَجِدُ** : صفت - **أَشْجَارَ** : مفعول / **التَّفَاقِ** : مضافٌ اليه)

لغات و کلمات درس پنجم

- (٤٣) إضافة إلى : افزوون بر
 (٤٤) السائل : مایع - پرسنده
 (٤٥) الذنب : دم
 (٤٦) صدور : سینه‌ها
 (٤٧) ضوء : نور
 (٤٨) السكينة : آرامش
 (٤٩) المطهر : پاک شده
 (٥٠) الظلام : تاریکی
 (٥١) إتجاه : جهت
 (٥٢) اليسير : آسانی
 (٥٣) الفضة : نقره
 (٥٤) الفبح : زشتی
 (٥٥) المضيء : نورانی
 (٥٦) الوقاية : پیشگیری
 (٥٧) اللسان : زبان
 (٥٨) النوم : خواب
 (٥٩) القط : گربه
 (٦٠) القيد : بند
 (٦١) البط : اردی
- (٤٢) عَوْضٌ : جبران کرد (يُعَوِّضُ / تَعْوِيضاً)
 (٤٣) لَعْقٌ : ليسييد (يَلْعَقُ)
 (٤٤) الْحَطَبٌ : هیزم
 (٤٥) الْبُومٌ : جفد
 (٤٦) إِسْطَاعَةٌ : توانست (يَسْتَطِعُ / إِسْتَطَاعَةً)
 (٤٧) سَارَ : حرکت کرد (يَسِيرُ)
 (٤٨) بارک الله فيك : آفرین بر تو
 (٤٩) إِضاعةٌ : نابود کردن
 (٥٠) الْجُرْحٌ : زخم
 (٥١) بَرَىٰ : خشکی - صحرایی
 (٥٢) خِزَانَةٌ : انبار (جمع : خزانات)
 (٥٣) زَيْتٌ : روغن
 (٥٤) الْحِرَباءٌ : آفتاب پرست
 (٥٥) التقا ط صُورَ : عکس گرفتن
 (٥٦) إِنَارَةٌ : نورانی کردن
 (٥٧) نَطَمَعُ : طمع می ورزیم
 (٥٨) حَتَّىٰ : تا (حتی تبتعد : تا دور شود)
 (٥٩) الْخَلَاقٌ : بسیار آفریننده
 (٦٠) دُونَ أَنْ : بدون آنکه
 (٦١) دُونَ أَنْ يَتَحرَّكَ : بدون آنکه حرکت کند
 (٦٢) الْبَكْتِيرِيَا : باکتری
- (١) أَدَارَ : چرخاند - اداره کرد (يُدْبِرُ / ادارة)
 (٢) أَعْوَذُ : پناه می برم
 (٣) أَفْرَزَ : ترشح کرد (يُفْرِزُ / إفراز)
 (٤) أَنْشَدَ : سرود (يُنْشِدُ / إنشاد)
 (٥) إِبْعَدَ : دور شد (مضارع : يَبْعَدُ / إِبْعَاد)
 (٦) إِخْلَاصٌ : مخلص شدن - خالص کردن عمل
 (٧) إِسْتَعَانَةٌ : یاری جست (يَسْتَعِينُ / إِسْتَعَانَةً)
 (٨) إِسْتَفَادَةٌ : استفاده کرد (يَسْتَفِيدُ / إِسْتَفَادَةً)
 (٩) مَلْكٌ : مالک بود - دارد - فرمانروایی کرد (يَمْلِكُ)
 (١٠) إِحْتَوَىٰ : در برداشت - شامل شد (يَحْتَوِي / إِحْتِوَاءً)
 (١١) إِلَتَّامٌ : بهبود یافت (يَلْتَمِمُ / إِلَتَّامً)
 (١٢) نَسَىٰ : فراموش کرد
 (١٣) إِنْبَعَثَ : فرستاده شد (يَنْبَعِثُ / إِنْبَعَاثً)
 (١٤) تَأْثِيرٌ : تحت تأثیر قرار گرفت (يَتَأَثِّرُ / تَأْثِيرً)
 (١٥) سَيِّرَوا : حرکت کنید
 (١٦) تَحْرَكٌ : حرکت کرد (يَتَحرَّكُ / تَحْرِكً)
 (١٧) حَرَكَ : حرکت داد (يُحَرِّكُ / تَحْرِيكً)
 (١٨) قَسْمٌ : قسمت کرد
 (١٩) حَوَّلَ : تبدیل کرد (يُحَوِّلُ / تَحْوِيلً)
 (٢٠) دَلَّ : راهنمایی کرد (يَدَلُّ)
 (٢١) أَعْشَابٌ طَبَيَّةٌ : گیاهان دارویی (عُشَبٌ طَبَيَّيٌ)

كلمات متراافق درس پنجم

- (٣) الأَجْسَاد = الأجسام - الأبدان (بدن‌ها)
 (٤) الشَّمْرَة = الفاكهة (میوه - ثمر)
 (٩) خَفَ = وراء (پشت)
 (١٢) جَدَّ = إِجْهَدَ (تلاش کرد)
 (١٥) قَدَّ = رَمَى (انداخت)
 (١٨) الغَيم = السحابة (ابر)
 (٢١) الْحُجْرَة = الغرفة (اتاق)
 (٢٤) الْخَزَانَة = المخزن (انبار)
 (٢٧) الضَّوء = النور (نور)
- (٢) الْأَفْضَل = خَيْرٌ ; أعلى (بهتر - برتر)
 (٥) الْعُشَب = النبات (گیاه)
 (٨) مِنْ فَضْلِكَ = رَجَاءً (لطفاً)
 (١١) طَلَبَ = أَرَادَ (خواست)
 (١٤) الْفُصَّة = الحُرْن (غم)
 (١٧) خِلَالٌ = بَيْنَ (در میان)
 (٢٠) الرَّائِعَة = الجميلة (جالب و زیبا)
 (٢٣) النَّجَاح = الفوز (موفقیت)
 (٢٦) الْمَاهِر = الحاذق (ماهر - استادکار)
 (٢٧) الْمُهُور = الْمُهُور (نور)
- (١) إِسْطَاعَةٌ = قَبِيرَ (توانست)
 (٤) الْكَلَام = القَوْل (سخن)
 (٧) الْفَلَافِية = الْزَبَابَة (زباله)
 (١٠) الْمَرَء = الإِنْسَان (انسان - شخص)
 (١٣) بَنَى = صَنَعَ (ساخت)
 (١٦) الْيَنْبُوع = العَيْن (چشم)
 (١٩) حَوَّلَ = بَدَلَ (تبدیل کرد)
 (٢٢) دَلَّ = هَدَى (راهنمایی کرد)
 (٢٥) السَّكُون = الْهُدوء (آرامش)

كلمات متضاد درس پنجم

- (١) بَعْدَ ≠ اقترب (دور شد ≠ نزدیک شد)
(٢) السَّكُوت ≠ التَّكَلُّم (ساكت بودن ≠ سخن گفتن)
(٣) السَّائِل ≠ الجَامِد (مایع ≠ جامد)
(٤) بَرَّ ≠ مائی - بحری (خشکی ≠ آبی - دریایی)
(٥) الحَسَنَة، بِرَّ ≠ السَّيِّئَة (نیکی ≠ بدی)
(٦) الْجَمَال ، الحُسْن ≠ القُبْح (زیبایی ≠ رشتی)
(٧) الْمَدْح ≠ الْذَّمَ (ستایش ≠ سرزنش)
(٨) الصَّيَاء ، الضَّوْء ≠ الظَّلَام (روشنایی، نور ≠ تاریکی)
(٩) النَّفْع ≠ الضَّرَر (سود ≠ ضرر)
(١٠) الصَّدْق ≠ الكِذْب (راستگویی ≠ دروغگویی)
(١١) السُّؤَال ≠ الجَواب (سؤال ≠ جواب)
(١٢) الْمَحَاجَة ≠ الْجَاهَة (برداشت می کند ≠ می کند)
(١٣) يَزَرُع ≠ يَحْصُد (می کارد ≠ برداشت می کند)
(١٤) الْفَارِغ ≠ الْمُمْلُوء (حالی ≠ پُر)
(١٥) الْفَرِح ≠ الْحَزِين (شاد ≠ غمگین)
(١٦) الإِحْسَان ≠ الإِسَاءَة (نیکی کردن ≠ بدی کردن)
(١٧) الْعُمَق ≠ السَّطْح (ژرف و عمق ≠ رو، سطح)
(١٨) أَمَام ≠ خَلْف (روبرو، جلو ≠ پشت)
(١٩) الْخَاصَّة ≠ الْعَامَّة (مخصوص ≠ عمومی)
(٢٠) تَعَيْشُ ≠ تَمُوتُ (زندگی می کند ≠ می میرد)
(٢١) أَغْلَقَ ≠ فَتَّحَ (بست ≠ باز کرد)
(٢٢) مَحْبُوب ≠ مَنْفُور (دوست داشتنی ≠ نفرت انگیز)
(٢٣) الْعَدَاوَة ≠ الصَّدَاقَة (دشمنی ≠ دوستی)
(٢٤) وَاقِف ≠ جَالِس (ایستاده ≠ نشسته)
(٢٥) النَّشِيط ≠ الْكَسِيل (فعال ≠ تبل)
(٢٦) يَرْفَعُ ≠ يَنْزِلُ (بالامی بردا ≠ پایین می آورد)
(٢٧) الْحُسْن ≠ القُبْح (زیبایی ≠ رشتی)
(٢٨) أَرَادِل ≠ أَفَاضِل (فرومایگان ≠ شایستگان)
(٢٩) يَكْذِبُ ≠ يَصُدُّقُ (دروغ می گوید ≠ راستمی گوید)
(٣٠) هُنَاكَ ≠ هُنَا (آنجا ≠ اینجا)
(٣١) الْمُتَحَرِّك ≠ الثَّابِت (با حرکت ≠ بی حرکت)
(٣٢) الْمُؤْمِنُونَ ≠ الْكَافِرُونَ (مؤمنان ≠ کافران)

جمع های مكسر درس پنجم

- (١) أَبْرَار ← بَرَّ - بُرَّ - باز (نیکوکار)
(٢) أَثْمَار - ثِمَار ← ثَمَر (میوه)
(٣) الأَجْسَاد ← الجَسَد (اندام - بدن)
(٤) أَعْصَاء ← عُصُو (جزئی از بدن یا هر چیز دیگر)
(٥) الْأَعْشَاب ← الْعُشَب (علف - گیاه)
(٦) الْأَوْلَاد ← الْوَلَد (فرزند)
(٧) أَذْكِيَاء ← ذَكِيَّ (با هوش)
(٨) الْأَرْسُل ← الرَّسُول (فرستاده - پیامبر)
(٩) الْخَواصَ ← الْخَاصَّ (ویژه)
(١٠) أَنْصَار ← ناصِر - نَصِير (یاور - یاری کننده)
(١١) الْمُدْنُون ← المَدِينَة (شهر)
(١٢) الْأَوْقَات ← الْوَقْت (زمان)
(١٣) الْخَزَائِن ← الْخِزَانَة - الْخَرَيْنَة (انبار)
(١٤) أَصْحَاب - صَحَابَة ← صاحب (یار - هم نشین - رفیق)
(١٥) الْكُلُوج ← الْثَّلَاج (برف)
(١٦) الْمَصَابِح ← الْمِصَابِح - الْمِصَبَح (چراغ)
(١٧) الْأَسْمَاك ← السَّمَك (ماهی)
(١٨) الْأَذْنَاب ← الْذَّنَب (ذم)
(١٩) الْأَلْوَان ← لَوْن (رنگ)
(٢٠) الْجِبَال ← الجَبَل (کوه)
(٢١) الْأَرْوَار ← الرَّأْئَر (زیارت کننده)
(٢٢) الْعَمَال ← العامل (کارگر)
(٢٣) الْأَحْرَار ← الْحُرُّ (آزاده)
(٢٤) الْأَحْيَاء ← الْحَيَّ (زنده)
(٢٥) الْأَمْثَال ← الْمَثَل (مثال)
(٢٦) الْأَعْمَال ← العَمَال (کارگر)
(٢٧) الْأَعْلَام ← الْعَالَم (کارگر)
(٢٨) الْأَمَاكِن ← المَكَان (جا)
(٢٩) الْأَخْبَار ← الْخَبَر (خبر)
(٣٠) الْأَعْيُون ← العَيْن (چشم - چشمی)
(٣١) الْأَصْوَاء ← الصَّوْرَة (تصویر)
(٣٢) الْأَلْبَار ← الْأَلْبَار (پارچه)
(٣٣) الْأَكْلَاب ← الْكَلَاب (سگ)
(٣٤) الْأَعْلَام ← الْعَالَم (کارگر)
(٣٥) الشُّعَرَاء ← الشَّاعِر (شاعر)
(٣٦) الْأَخْبَار ← الْخَبَر (خبر)
(٣٧) الْأَصْوَاء ← الصَّوْرَة (تصویر)